

kreter ved at overgive mig sine Sedler forglemt nogle af dem paa sin Plads. Feilen viste sig nu ved Optællingen, idet der er kommet et mindre Antal Sedler tilstede, end der var, da jeg angav det rigtige Tal ved Begyndelsen af Valget. Denne Feil er ikke til at rette paa nogen anden Maade end ved at begynde Valget forfra, da det, der hidtil er fket, liden af en Feil fra Grunden. Jeg beklager dette; men der er ikke Andet at foretage end at lade nye Stemmesedler omdale.

Nimestad: Jeg vil henstille til den ærede Formand, om det ikke maatte være rigtigt at udsætte Valget, da muligens ikke alle Medlemmer ere tilstede i dette Dieblit.

Formanden: Denne Bemærkning forekommer mig at være vel grundet, og jeg skal derfor udsætte Valget.

N. Hansen: Maa jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Formand, om han ikke vil meddele Thinget, hvilken Sekretar det er, der har beholdt Stemmesedlerne paa sin Plads.

Formanden: Forhandling herom kan ikke føres. Da den Bemærkning, som udenfor Ordenen fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimestad), imidlertid forekommer mig at være vel grundet, skal jeg, som sagt, udsætte Valget. Jeg anser det for rettest, saasnart den høitærede Finansminister kommer tilstede, at foretage den næste paa Dagsordenen opførte Sag, og derpaa, naar jeg føler mig forvisset om, at samtlige Medlemmer, der have deltaget i Afstemningen, ere komne tilstede, lade foretage den første paa Dagsordenen opførte Sag.

Efterat Finansministeren var kommen, tilstede, yttrede

Formanden: I Genhold til det nys Bemærkede og i Følge de da anførte Grunde foretages nu den som Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag.

Man gif altsaa over til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Gold- og Skibsafgifterne. (Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 505 ff.).

Tauber: Idet denne Sag igjen i Aar kommer til Behandling, føler jeg, som ifjor havde den Ære at blive valgt til Ordfører for det da nedsatte Udvalg, Opfordring til kortelig at gjøre Thinget Rede for de Forslag, som bevirkede, at denne Sag ikke ifjor kom videre end til Betænkningens Afgivelse. Det er som bekendt første Gang i alle de 23 Aar Grundloven har eksisteret, at denne Sag er kommen til Behandling i Folkethinget. Der

har vel i Aaret 1863 i Rigsraadet været foretaget en Goldrevision; men det er en Selvefølge, at det Syn paa dette Anliggende, som maatte gjøre sig gjældende i Rigsraadet, var forskjelligt fra det Syn, som maatte gjøre sig gjældende i en virkelig Folkerepresentation. Det var derfor naturligt, at Thinget ifjor og det Udvalg, som det nedsatte, maatte føle sig opfordrede til ikke blot at rette lidt hist og lidt her, men tillige til at tage under Overveielse de Grundsatninger, paa hvilke Lovforslaget hvilede, og til at undersøge, hvorvidt disse Grundsatninger vare stemmende med sund, national-økonomiske Grundsatninger samt med Befolkningens Lærv og Ret. Den Tid, som er hengaaet, siden Udvalget afgav sin Betænkning, har kunnet tjene til, at denne Sag er bleven underkastet fornyet Overveielse fra forskjellige Sider. Det er saaledes aabenbart, at den ærede Regering har underkastet Sagen en grundig Overveielse, hvilket fremgaar af det nu forlagte Forslag, og Sagen har fremdes været underkastet forskjellige Overveielser i Pressen, blandt de Industridrivende og omkring i Befolkningen. Jeg skal ikke her i dette Dieblit komme nærmere ind paa, hvorledes Pressen og de Industridrivende have forholdt sig ligeoverfor Sagen, men jeg skal tillade mig at fremhæve, at den Maade, hvorpaa Befolkningen har stillet sig til denne Sag, har maattet overbevise os, som ifjor opstillede tildels nye Grundsatninger for Goldbestatningen, om, at vi da have truffet, hvad der i Virkeligheden er Befolkningens Ønske og Hjertens Mening, og naar jeg i dette Dieblit tager Ordet i denne Sag, gjør jeg det med større Tillidsfuldhed, end jeg vilde have kunnet gjøre det ifjor, netop fordi den forløbne Sommer har maattet overbevise mig om, at de Anskuelser, som Udvalget da udtalte, stemme med Befolkningens Hjertens Mening. Sagen har været drøftet paa 100 og atter 100 Valgmøder, og skjøndt man ikke har indladt sig paa Enkelthederne, har den almindelige Stemning dog været for, at Sagen skulde føres i den Retning, hvori Udvalget har ønsket, at den skulde føres. Dette er heller ikke at undres over, thi det, Udvalget ifjor har villet gjøre gjældende, er, at Befolkningens Ret paa den ene Side ligeoverfor Statskassens formentlige Interesser og paa den anden Side ligeoverfor de Industridrivendes Interesser skulde høvedes. — Jeg bliver forstyrret af den Uro, der er her i Salen (Ophold). Jeg siger, at hvad Udvalget har villet gjøre gjældende, er Befolkningens Interesser, ligesaa meget overfor Statskassens formentlige Interesser som ligeoverfor de Industridrivendes formentlige Interesser. Statskassen forholder sig paa samme Maade som de Industridrivende med Hensyn til Goldspørgsmaalet. Regeringen kræver paa Statskassens Vegne en Bestyttelse for dens formentlige Interesser; men den Anskuelse, hvorfra Regeringen gaar ud i denne Sag, har Udvalget ikke kunnet tiltræde,